

KARTA PRZEDMIOTU

Wydział Nauk o Zdrowiu

Kierunek studiów: Fizjoterapia

Forma studiów: stacjonarne

Stopień studiów: Magisterskie, jednolite

Specjalności: Bez specjalności

NAZWA PRZEDMIOTU	
NAZWA PRZEDMIOTU	Kliniczne podstawy fizjoterapii w ortopedii
LICZBA PUNKTÓW ECTS	3
JĘZYK WYKŁADOWY	polski.
OSOBA ODPOWIEDZIALNA	Prof. dr hab. n. med. Edward Golec, prof. dr hab. Joanna Golec, dr Paweł Kamiński.
LICZBA GODZIN:	
WYKŁADY:	35 godzin.
ĆWICZENIA:	20 godzin.
CELE PRZEDMIOTU	
CEL 1:	poznanie etiopatogenezy i patomechaniki wybranych procesów chorobowych narządu ruchu oraz ich wpływu na jego stan strukturalny i czynnościowy, w tym w oparciu o prawa biologii;
CEL 2:	poznanie zasad podmiotowego, przedmiotowego i obrazowego diagnozowania wybranych schorzeń układu kostno-stawowego, zasad ich kwalifikacji do leczenia nieoperacyjnego lub operacyjnego oraz postępowania fizjoterapeutycznego;
CEL 3:	poznanie podstawowych metod fizjoterapeutycznych w leczeniu wybranych schorzeń układu kostno-stawowego oraz ich następstw wczesnych i odległych, a także powikłań miejscowych i ogólnoustrojowych.
EFEKTY UCZENIA SIĘ	
C.W2:	student zna i rozumie mechanizmy zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych w przebiegu wybranych schorzeń układu kostno-stawowego;

NAZWA PRZEDMIOTU	
C.W4:	student zna i rozumie metody diagnozowania podmiotowego, przedmiotowego i obrazowego zaburzeń strukturalnych i funkcjonalnych w wybranych schorzeniach układu kostno-stawowego;
C.W5:	student zna i rozumie zasady doboru metod i narzędzi terapeutycznych, w tym fizjoterapeutycznych, w leczeniu wybranych schorzeń układu kostno-stawowego, w zależności od ich morfologii i stopnia zaawansowania oraz płci i wieku pacjenta;
C.U1:	student dokonuje prawidłowego wyboru i potrafi przeprowadzić badanie podmiotowe i przedmiotowe oraz podstawowe diagnostyczne testy funkcjonalne definiujące morfologię i stopień zaawansowania wybranych schorzeń układu kostno-stawowego, w tym między innymi pomiary długości i obwodów kończyn, zakresu ruchomości stawów i siły mięśniowej oraz prawidłowe i patologiczne zmienne stereotypu chodu;
C.U17:	student potrafi opracować i wdrożyć do praktyki klinicznej program profilaktycznych zachowań prozdrowotnych, zapobiegających rozwojowi wybranych schorzeń układu kostno-stawowego, w tym przede wszystkim chorobie zwyrodnieniowej stawów oraz osteoporozie, w zależności od płci, wieku chorych i ich aktywności fizycznej;
D.W1:	student zna etiologię, patomechanizm oraz symptomatologię kliniczną i obrazową wybranych schorzeń układu kostno-stawowego oraz samodzielnie dokonuje wyboru i dostosowania określonych metod postępowania fizjoterapeutycznego w ich leczeniu;
D.W2:	student zna podstawowe zasady diagnozowania podmiotowego i przedmiotowego oraz obrazowego wybranych schorzeń układu kostno-stawowego w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie odpowiednich środków fizjoterapeutycznych;
D.W10:	student zna podstawowe zasady kwalifikacji chorych do wybranych zabiegów operacyjnych, w tym między innymi do różnego rodzaju endoprotezoplastyk dużych stawów oraz zabiegów małoinwazyjnych;
D.U.1:	Student potrafi samodzielnie przeprowadzić badanie układu kostno-stawowego, w tym testy funkcjonalne, zarchiwizować i zinterpretować uzyskane wyniki;
D.U3:	Student potrafi dokonać oceny stanu układu kostno-stawowego człowieka w warunkach statycznych i dynamicznych (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe) oraz przeprowadzić analizę stereotypu chodu i zinterpretować uzyskane wyniki, a na tej podstawie dokonać uzasadnionego wyboru określonych metod fizjoterapeutycznych w ich leczeniu ;

NAZWA PRZEDMIOTU	
D.U4:	student potrafi samodzielnie dobrać, w zależności od stanu miejscowego i ogólnego, odpowiednie zabiegi fizjoterapeutyczne u chorych z wybranymi schorzeniami układu kostno-stawowego lub po przebytym ich leczeniu nieoperacyjnym i operacyjnym;
WYMAGANIA WSTĘPNE	
1.	Znajomość anatomii, patologii ogólnej, fizjologii i biomechaniki człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE	
WYKŁAD 1:	choroba jako proces patologiczny, czynniki chorobotwórcze, objawy kliniczne, metody jej diagnozowania i leczenia. Rozwój układu kostno-stawowego w świetle praw biologii;
WYKŁAD 2:	badanie ortopedyczne i neuroortopedyczne w aspekcie diagnozowanych chorób układu kostno-stawowego;
WYKŁAD 3:	fizjologia i patologia chodu jako odzwierciedlenie wybranych chorób układu kostno-stawowego;
WYKŁAD 4:	choroba zwyrodnieniowa i przeciążeniowa układu kostno-stawowego. Metody ich diagnozowania i leczenia, w tym fizjoterapeutycznego;
WYKŁAD 5:	wybrane choroby układu kostno-stawowego, w tym odłężyny, algodystrofia Sudecka, okołostawowe zespoły bólowe barku i stawu łokciowego, jałowe martwice kości;
WYKŁAD 6:	torbielowate ubytki tkanki kostnej oraz zmiany nowotworowe pierwotne i wtórne;
WYKŁAD 7:	zaburzenia rozwojowe układu kostno-stawowego, w tym dysplazja rozwojowa stawu biodrowego, wrodzone biodro szpotawe, młodzieńcze złuszczenie głowy kości udowej, zaburzenia rozwojowe stawu kolanowego, zaburzenia rozwojowe kręgosłupa.
ĆWICZENIA 1:	wprowadzenie do przedmiotu. Specyfika schorzeń ortopedycznych. Wywiad, badanie ortopedyczne, prowadzenie dokumentacji klinicznej. Zasady diagnostyki ortopedycznej: badanie podmiotowe; badanie przedmiotowe- w tym oglądanie, badanie dotykiem, badanie siły mięśniowej, badanie zakresów ruchu w stawach; badania dodatkowe. Pomiary długości i obwodów kończyn. Znaczenie testów funkcjonalnych w ortopedii. Zasady kodowania ICF w ortopedii. Ból- ocena bólu;

NAZWA PRZEDMIOTU	
ĆWICZENIA 2:	najczęstsze schorzenia stawu biodrowego u dzieci i dorosłych- objawy, diagnostyka, leczenie. Rozwojowa dysplazja stawu biodrowego. Biodro dziecięce bolesne (coxitis fugax, złuszczenie głowy kości udowej, choroba Perthesa. AVN. Choroba zwyrodnieniowa stawów- etiologia, patogeneza, diagnostyka. Skala Kellgrena- Lawrence'a. Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego. Endoprotezoplastyka stawu biodrowego;
ĆWICZENIA 3:	najczęstsze schorzenia stawu kolanowego u dzieci i dorosłych- objawy, diagnostyka, leczenie. Artroskopia stawu kolanowego. Choroba Blounta. Koślawość kolan. Ból przedniej części stawu kolanowego. Chondromalacja rzepki. Choroba Osgood-Schlattera. Uszkodzenia łąkotek. Niestabilność stawu kolanowego. Choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego. Endoprotezoplastyka stawu kolanowego;
ĆWICZENIA 4:	najczęstsze schorzenia barku i stopy u dzieci i dorosłych- objawy, diagnostyka, leczenie. Choroba Sprengla. Zespół Polanda. Zespół bolesnego barku. Uszkodzenie stożka rotatorów. Zespół ciasnoty podbarkowej. Choroba zwyrodnieniowa stawu ramiennego. Endoprotezoplastyka stawu ramiennego. Wrodzona stopa końsko-szpota. Paluch koślawy. Paluch sztywny;
ĆWICZENIA 5:	najczęstsze schorzenia kręgosłupa u dzieci i dorosłych - objawy, diagnostyka, leczenie. Zespół Klippel Feila. Kręcz szyi. Wady postawy. Choroba Scheuermanna. Skolioza. Choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa. Patologia krążka międzykręgowego. Zespoły bólowe kręgosłupa. Mielopatia szyjna;
ĆWICZENIA 6:	Onkologia ortopedyczna. Zasady diagnostyki i leczenia. Najczęstsze nowotwory łagodne i złośliwe narządu ruchu u dzieci i dorosłych;
ĆWICZENIA 7:	Ropne zapalenie kości i stawów. Zapalenie krążka międzykręgowego. Podsumowanie ćwiczeń. Zaliczenie ćwiczeń - opracowanie i omówienie przykładów klinicznych.
METODY DYDAKTYCZNE	
	Wykłady, prezentacje multimedialne, dyskusja, rozwiązywanie problemów diagnostycznych i terapeutycznych.
NAKŁAD PRACY STUDENTA:	
GODZINY KONTAKTOWE Z NAUCZYCIELEM AKADEMICKIM	50 godz.

NAZWA PRZEDMIOTU	
GODZINY BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO	Przygotowanie do zajęć - 10 godz. Przygotowanie raportu, prezentacji - 5 godz. Przygotowanie do zaliczenia.- 10 godz.
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU	75 godz.
REGULAMIN ZAJĘĆ I WARUNKI ZALICZENIA	
	FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU: WYKŁAD – ZAO ĆWICZENIA – ZAL Zajęcia odbywają się w formie wykładów i ćwiczeń. Student zobowiązany jest przygotować się teoretycznie do każdego zajęcia. Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia końcowego ZAO jest zaliczenie ćwiczeń.. Zaliczenie ćwiczeń obejmuje: - obecność na ćwiczeniach, - ustna prezentacja i omówienie przypadku klinicznego, - wysoka aktywność na ćwiczeniach, w tym premiowana dodatkowymi punktami na teście końcowym, - zaliczenie testu końcowego, - brak zaliczenia ćwiczeń wyklucza przystąpienie do testu zaliczeniowego w pierwszym terminie. Zaliczenie wykładów obejmuje: - obecność na wykładach, - zaliczenie wykładów w formie pisemnej obejmującej udzielenie odpowiedzi na 5 pytań otwartych. Zaliczenie przedmiotu obejmuje: - zaliczenie ćwiczeń, - zaliczenie wykładów. Nieobecność studenta na wykładach będzie postrzegana jako brak jego uczestnictwa w zajęciach, a tym samym nie zrealizowanie programu zajęć. Taki stan rzeczy spowoduje, że student nie zostanie dopuszczony do zaliczenia przedmiotu w jakimkolwiek terminie i zostanie zobowiązany do powtórzenia przedmiotu w następnym semestrze.
	W sytuacji nie dopuszczenia do zaliczenia przedmiotu lub uzyskania oceny niedostatecznej, niezależnie od przyjętej formy egzaminu, studenci mają prawo przystąpić do egzaminu poprawkowego na zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

NAZWA PRZEDMIOTU	
METODY OCENY POSTĘPU STUDENTÓW:	
W ZAKRESIE WIEDZY:	Przygotowanie i zaprezentowanie prezentacji na wybrany temat.
W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI:	Rozwiązywanie zadań klinicznych, przygotowanie referatu, opracowanie planu terapii.
SPRAWDZIANY KSZTAŁTUJĄCE:	Kolokwium pisemne lub oparte na odpowiedzi ustnej.
SPRAWDZIANY PODSUMOWUJĄCE (I i II termin)	I i II termin ZAL: ustna prezentacja i omówienie przypadku klinicznego. Zaliczenie przedmiotu w terminie I i II odbywa się na podstawie odpowiedzi ustnej na 5 pytań otwartych.
KRYTERIA EGZAMINU/ ZALICZENIA Z OCENĄ	
NA OCENĘ 3,0	51% do 65% poprawnych odpowiedzi.
NA OCENĘ 3,5	66% do 70% poprawnych odpowiedzi.
NA OCENĘ 4,0	71% do 85% poprawnych odpowiedzi.
NA OCENĘ 4,5	86% do 90% poprawnych odpowiedzi.
NA OCENĘ 5,0	91% do 100% poprawnych odpowiedzi.
NA OCENĘ 6,0	100% oraz dodatkowe osiągnięcia wykraczające ilościowo lub jakościowo poza te przewidziane na ocenę bardzo dobrą
LITERATURA OBOWIĄZKOWA	
1.	1. Białoszewski D.: Fizjoterpia w ortopedii. PZWL WL Warszawa 2023, 2. Golec E.: Reakcje osteoimmunologiczne w uszkodzeniach urazowych i chorobach układu kostno-stawowego. PZWL WL Warszawa 2020, 3. Golec E.: Złamania okołoprotezowe po alopłastykach dużych stawów. PZWL WL Warszawa 2021.
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA	
1.	1. Kwolek A.: Rehabilitacja medyczna. Urban & Partner Wrocław 2003, 2. Kiwerski J.: Rehabilitacja medyczna. PZWL WL Warszawa 2005, 3. Brown D.: Sekrety Ortopedii. Urban & Partner Wrocław 2006,

NAZWA PRZEDMIOTU	
	4. Golec E.: Amputacje i protezowanie kończyn. PZWL WL Warszawa 2022.